

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1549/07
16.01.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Предрага Трифуновића, председника већа, Мирјане Грубић, Весне Поповић, Јасминке Станојевић и Надежде Радевић, чланова већа, у радном спору тужиље АА, чији је пуномоћник АБ адвокат, против тужене "ББ" коју заступа БА, адв., ради поништаја решења о пријему у радни однос на одређено време и о утврђивању постојања радног односа на неодређено време, одлучујући о ревизији тужиље, изјављене против пресуде Окружног суда у Јагодини Гж.1.бр.320/07 од 20.6.2007. године, у седници одржаној 16.1.2008. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље, изјављена против пресуде Окружног суда у Јагодини Гж.1.бр.320/07 од 20.6.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Ћуприји П.1.бр.280/06 од 26.2.2007. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев тужиље против тужене да се поништи решење о пријему у радни однос на одређено време бр.01-1019 од 2.9.2005. године и утврди да је тужиља засновала радни однос на неодређено време код тужене почев од 1.9.2005. године на радном месту професора морфологије зуба, фиксне протетике, тоталне протезе, технологије зуботехничког материјала, парцијалне протезе и ортодонских апарата. Ставом другим одбијен је и алтернативни тужбени захтев којим је тужиља тражила да се утврди да је засновала радни однос на неодређено време код тужене почев од 6.9.2006. године на радном месту професора морфологије зуба, фиксне протетике, тоталне протезе, технологије зуботехничког материјала, парцијалне протезе и ортодонских апарата. Ставом трећим изреке обавезана је тужиља да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 24.300,00 динара.

Пресудом Окружног суда у Јагодини Гж.1.бр.320/07 од 20.6.2007. године потврђена је првостепена пресуда и одбијена жалба тужиље.

Против правоснажне пресуде донесене у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужена је дала одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу чл.399. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл.361. ст.2. тач.9. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је код тужене примљена у радни однос на одређено време и то од почетка школске 2004/2005 године на 30% радног времена на радно место професора за групу стручних предмета за образовни профил зубни техничар и за радно место професора ортодонских апарата. Почетком школске 2005/2006 године тужиља је на основу решења туженог од 02.09.2005. године примљена у радни однос на одређено време до избора кандидата по расписаном конкурс, на иста радна места професора за групу стручних предмета за образовни профил зубни техничар са 80% радног времена, а за радно место професор ортодонских апарата са 10% радног времена. Конкурс за попуну радних места на којима је био заснован радни однос на одређено време објављен је у листу „Послови“ __.2006. године. Тужиља није поднела пријаву за конкурс за попуну радних места на којима је до тада обављала послове, сматрајући да је њен радни однос на одређено време постао радни однос на неодређено време.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно примењујући одредбе материјалног права одбили како примарни тако и евентуални тужбени захтев тужиље.

Одредбом чл.121. Закона о основама система образовања и васпитања, регулисано је да се пријем у радни однос у установи врши се на основу коначне одлуке директора о избору кандидата по расписаном конкурс, а према чл.122. ст.1. тачка 2. истог Закона установа може да прими у радни однос на одређено време без конкурса лице до избора кандидата по расписаном конкурс.

Тужиља је примљена у радни однос на одређено време до избора кандидата по расписаном конкурс, што значи да је засновала радни однос на одређено време на основу чл.122. ст.1. тач.2. Закона о основама

система образовања и васпитања у вези чл.10.а Закона о радним односима у државним органима. То даље значи да би радни однос на неодређено време могла да заснује само ако би била изабрана од стране директора као кандидат по расписаном конкурс. Међутим, тужила се није јавила на расписани конкурс и због тога није ни могла бити изабрана од стране директора самим тим ни засновати радни однос на неодређено време. Тужилин радни однос на одређено време није се према одредби чл.10.а Закона о радним односима у државним органима могао преобразити у радни однос на неодређено време, већ је престао по сили закона истеком рока за који је заснован.

Супротно ревизијским наводима, у овој правној ствари, се не примењује Закон о раду који уређује општи режим радних односа, већ као *lex specialis* Закон о основама система образовања и васпитања („Службени гласник РС“ бр.62/03 од 17.6.2003 са изменама у бројевима 64/03, 58/04 и 62/04) који се односи на радне односе запослених у установама које се баве делатношћу предшколског, основног и средњег образовања и васпитања, као што је тужена и супсидијарно Закон о радним односима у државним органима („Службени гласник РС“ бр.48/91, 66/91, 49/99, 34/01, 39/02 и 49/05).

На основу чл.405. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

вг